MARUDHAR KESARI JAIN COLLEGE FOR WOMEN (AUTONOMOUS)
VANIYAMBADI
PG and Department of Tamil

1st M.A., Tamil – Semester - II

E-Notes (Study Material)

Core Course -3: தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்– **I**

Code: 24PTAC22

Unit: 2 -வேற்றுமையியல் பெயர்ப்பொருளைச் செயல்படுபொருள் முதலாக செய்வது. அவ்வேற்றுமை உருபு எட்டு ஆகும். முதல் வேற்றுமை ,முதல் எட்டாம் வேற்றுமை வரை எட்டு ஆகும். இதில் முதல் வேற்றுமைக்கும் எட்டடாம் வேற்றுமைக்கும் உருபு கிடையாது.வேற்றுமை மயங்கியல் என்னும் இயலில் பொருள் வேற்றுமை, உருபு வேற்றுமை இரண்டு வகையாகும்.

.**(14 Hours)**

Learning Objectives:

- **தமிழ் சொல் இலக்கண வரலாற்றை அறிந்துக்கொள்ளுதல்**
- **தமிழ் சொற்களின் அமைப்பு அவற்றின் செயல்பாடுகளை தொல்காப்பியத்தின் வழியே புரிந்துக்கொள்ளுதல்**
- வேற்சொற்களின் அமைப்பையும் தமிழ்மொழியில் இடம் பெறும் பெயர்ச்சொற்கள், காரணப்பெயராக அமைவதை அடையாளப்படுத்தி இன்றைய நவீன உலகிற்குகேற்ப கலைச்சொற்களை உருவாக்க ஊக்குவித்தல்.
- விளி மரபின் செய்திகளை விவரித்தல் .
- சொல்லிணக்கணக் கோட்பாடுகளை விளக்குதல்.

CourseOutcome: தமிழ்மொழியின் சொல்லமைப்பினையும்,தொடர்மைப்பையும் அறிதல்.

சொற்றொடர் வாக்கியமைப்புகளின் தெளிவை அறிந்து பொருளுணர் தன்மைகளில் ஏற்படும் மயக்கங்களை உணர்த்துதல்.

சொற்களின் வகைகளை இலக்கண இலக்கிய முறைப்படி அறிதல்,பெயர்ச்சொற்களோடு விளிஏற்கும் மரபியல் முறைகளைக் கண்டறிதல்.

பெயர்ச்சொற்களோடு வினை, இடைச் சொற்றொடரில் விளி ஏற்கும் முறைகளை அறிதல்.

சொற்களின் பொருளுணர உரியியல் மற்றும் எச்சமாக நிற்பவைகளைக் கண்டறிதல்.

Overview:

எழுத்து, சொல், பொருள் என்று மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வோர் அதிகாரமும் 9 இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது சொல்லதிகாரத்தில் இரண்டாவது இயல் **வேற்றுமை-இயல்**.

எழுவாயும் பயனிலையும் தொடரும் பாங்கு சொல்லப்பட்டது. இங்கு எழுவாயோடு வேற்றுமை தொடரும் பாங்கு சொல்லப்படுகிறது.

வேற்றுமை என்பது பெயரை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது. பெயர் மாற்றமின்றி எழுவாயாக நிற்பது முதல் வேற்றுமை எழுவாய் செயப்படுபொருளோடு தொடர்வது இரண்டாம் வேற்றுமை எழுவாய் கருவியோடு தொடர்வது மூன்றாம் வேற்றுமை எழுவாய் கொடை நல்குவது நான்காம் வேற்றுமை எழுவாய் பிறவற்றைப் பொருத்திப் பார்ப்பது ஐந்தாம் வேற்றுமை எழுவாய் மற்றொன்றை உடைமையாக்கிக்கொள்வது ஆறாம் வேற்றுமை
எழுவாய் ஓரிடத்தில் அல்லது காலத்தில் செயல்படுவது ஏழாம் வேற்றுமைஎழுவாய் விளிக்கப்படுவது எட்டாம் வேற்றுமைபெயர்ச்சொல்லோடு வேற்றுமையும் case, வினைச்சொல்லோடு காலமும் tense இயைந்து வருவது தமிழ் மொழியின் மரபு.வேற்றுமை வரும் செய்திகளைத் தொல்காப்பியர் 4 இயல்களில் குறிப்பிடுகிறார்.

முதலாவது எழுத்ததிகாரம் நான்காவது புணரியலில் வேற்றுமை உருபு புணரும் பாங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. இவையிவை வேற்றுமை உருபுகள், இவை பெயர்ச்சொல்லைத் தொடர்ந்து வரும், இவை சாரியை இல்லாமல் எவ்வாறு புணரும், சாரியை பெற்று எவ்வாறு புணரும் என்னும் செய்திகள் இதில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

சொல்லதிகாரத்தில் உள்ள 9 இயல்களில் வேற்றுமையியல், வேற்றுமை மயங்கியல், விளிமரபு ஆகிய 3 இயல்கள் வேற்றுமை பற்றிய செய்திகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த மூன்றில், வேற்றுமையியலில் வேற்றுமை 8 வகைப்படும், அவை ஒவ்வொன்றும் இன்னின்ன பொருளை உணர்த்தும், இன்னின்ன வேற்றுமைகள் இன்னின்ன பொருளுடைய பயனிலைகளைக் கொள்ளும் என்னும் செய்திகள் சொல்லப்படுகின்றன.

இந்த இயலில் சொல்லப்பட்டுள்ள செய்திகள் நூற்பா வரிசை-எண் குறியீட்டுடன் இங்குத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுகள் பெரும்பாலும் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணரைத் தழுவியவை.

3.வேற்றுமை மயங்கியல்

வேற்றுமைகள் மிகப்பல என்பது மட்டுமன்றி, ஒன்றினொன்று மேவி வருவன. அவை நுட்பமாய் வேறுபடுவனவாதலின் உருபுகளும் சொல்லுருபுகளுமாய் நிற்பதுடன், அவை பல்வேறு உள்வகைப் பொருள்களாகவும் பரந்து விரிந்து செல்கின்றன. காட்டு யானையைக் காட்டின்கண் உள்ள யானை என்றும் காட்டினது யானை என்றம் இருவகையாகவும் விரிக்க முடிகிறது. கம்பராமாயணம் என்பதைக் கம்பரால் எழுதப்பட்ட இராமாயணம் எனவும் கம்பரது இராமாயணம் எனவும் விரிக்க இடமுள்ளது. ஓர் உருபு நிற்கவேண்டிய இடத்தில் பிறிதோர் உருபு நின்று, முன்னைய பொருளையே தருவதுண்டு. 'கிழங்கு மணற்கு ஈன்ற முளை' என்பதில் மணற்கு என்பது, மணற்கண் என்பதேயாம். கண் உருபின் பொருளையே கு உருபு தருகிறது. ஏந்த உருபிற் கூறினாலும், பொருளுக்கேற்பவே வேற்றுமையை விரித்து உணர வேண்டும். இவ்வாறாக ஒரு வேற்றுமையின் பொருள் சிதையாமல் பிறிதொரு வேற்றுமையின் உருபு மயங்கி நிற்றல் கூடும். ஒரு வேற்றுமைப் பொருணையே, பிறிதொரு வகையாகக் கூறிப் பிறிதொரு வேற்றுமையுட் படுத்தியும் கூறலாம். வாளால் வெட்டியதை வாளைக் கொண்டு வெட்டியதாகவும் கூறலாம் தானே? இவ்வாறு இரண்டு வேற்றுமையுருபுகள் ஒரே பொருளைத் தருதலுமுண்டு. இங்ஙனம் மேவி வரும் இயல்புகளையே வேற்றுமை மயங்கியல் தொகுத்துரைக்கிறது. எழுவாய் வேற்றுமையாகிய பெயர், ஆகுபெயராய் நின்றும் வேற்றுமை ஏற்கும். உருபும் பொருளுமாக விரித்துப் பார்த்தால்தான் ஆகுபெயர் வகைகள் விளங்கும். ஆகவே ஆகுபெயர் இலக்கணத்தை வேற்றுமையொடு சார்த்திக் கூறும் நுட்பத்திறன் எண்ணிப் பார்த்தற்குரியதாகும்.

கருமமல்லாச் சார்புச்சொல்

'ஐ' அன்றிக் 'கண்'ணுருபும் பெறுதல்

கருமம் அல்லாச் சார்பென் கிளவிக்கு

உரிமையும் உடைத்தே கண் என் வேற்றுமை.

ஐ என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை 'சார்தல்' என்ற பொருளிலும் வரும் என்றார். அ∴து இரண்டு வகைப்படும்: கருமச்சார்பு, கருமமல்லாச் சார்பு என. தூணைச் சார்ந்தான் என்பது கருமச்சார்பு. அங்கு செயல் நேரே நிகழ்கிறது. அரசரைச் சார்ந்தான் என்னும் போது, அரசர்க்கு வேண்டியவன் ஆயினான் எனக் குறிப்புப் பொருள் பெறப்படுகிறது. முன்னையது போல் இது வினை நிகழ்ச்சி நடப்பதைக் குறிப்பதன்று. இது கருமமல்லாச் சார்பு எனப்படும். இங்ஙனம் 'கருமமல்லாச் சார்பு' ஆகிய தொடர்க்கண் 'ஐ'யே அன்றி கண் என்னம் வேற்றுமையம் உரிமை உடைத்தாம். ஆரசரைச் சார்ந்தான். அரசர்கட் சார்ந்தான். இன்று 'அவன் இக்கட்சயைச் சார்ந்தான்' என்பர்.

உறுப்புப் பெயர்களில் ஐயும் கண்ணும் ஒத்துவருதல்

சினைநிலைக் கிளவிக்கு ஐயும் கண்ணும்

வினைநிலை ஒக்கும் என்மனார் புலவர்.

உறுப்பைச் சுட்டிக் கூறும் சொல்லுக்கு ஐ உருபும் கண் உருபும் வினை முடிபை ஏற்றற்கண் ஒத்து வரும் என்பர் புலவோர். கண்ணைக் குத்தினான், கண்ணுட் குத்தினான். கிளையை வெட்டினான், கிளைக்கண் வெட்டினான்.

இரண்டாம் வேற்றுமையிடத்தில் ஏழாம் வேற்றுமையும் வருதல்

கன்றலும் செலவும் ஒன்றுமார் வினையே.

கன்றல், செல்லுதல் என இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளவாய் முன்பு குறிக்கப்பட்டவை, வினை முடிபு பெறுதற்கண், முன்னைச் சூத்திரத்தில் குறித்தவாறு 'கண்' எனும உருபும் பொருந்தி வரும். ஒன்றும் - சமமாக ஒத்து வரும். சூதினைக் கன்றினான். சூதின்கட் கன்றினான். வழியைக் கடந்தான், வழிக்கண் கடந்தான்.

முதலும் சினையும் வேற்றுமை ஏற்கும் விதம்: முதலுக்கு
அது வரின் சினைக்கு ஐ வரும்

முதற்கினைக் கிளவிக்கு அது என் வேற்றுமை

முதற்கண் வரினே சினைக்கு ஐ வருமே.

'முதற்' சொல்லும் 'சினைச்' சொல்லும் தொடர்ந்து வந்த வாக்கியத்தில், 'முதல்' சொல்லுக்கு அது வேற்றுமை வரின், 'சினைச்' சொல்லுக்கு ஐ வேற்றுமை வரும். 'மரத்தைக் கிளையை வெட்டினான்' என ஒரு தொடரில் இரண்டிடத்தும் ஒரே வேற்றுமையுருபு வரின் தெளிவுபடாது. எனவே மரத்தினது கிளையை வெட்டினான் என முதலுக்கு அதுவும் சினைக்கு ஐயும் சேர்த்துக் கூற வெண்டும் என்பதாம். 'முதற்கண்' – முதலாகிய மரம் என்ற சொற்கண்; முதலிலுள்ள சொல்லில் என்றுமாம்.

முதலுக்கு ஐ வரின் சினைக்குக் கண் வரும்

முதல்முன் ஐ வரின் கண் என் வேற்றுமை

சினைமுன் வருதல் தெள்ளி தென்ப.

இவை மாறி நின்று, முதல் சொல்லுக்கு ஐ வரின் சினைச் சொல்லுக்குக் கண் வேற்றுமை வருதல் தெளிவுடைத்தாகும் என்பர். மரத்தைக் கிளைக்கண் வெட்டினான்.

முதலும் சினையும் இடம் நோக்கி உணரப்படும்

முதலும் சினையும் பொருள்வேறு படாஅ;

நுவலுங் காலைச் சொற்குறிப் பினவே.

முதல் என்பதும் சினை என்பதும் வெவ்வேறல்ல. எது முதல் எது சினை என்பதைச் சொல்லுமிடத்து, அவ்வாறு சொல்லப்படும் சொல்வைத்துக் குறிப்பால் உணரப்படும். மரம் முதலாகும் போது கிளை சினையாகும்; கிளை முதலாகின் கொம்பு அதன் சினையாகும். குறிப்பு – எதற்கு எது முதல், எது சினை என்ற சொற்குறிப்பு.

பிண்டப் பெயரும் உறுப்பும்

முதலும் சினையும் போல் அமையும்

பிண்டப் பெயரும் ஆயியல் திரியா

பண்டியல் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

பல் பொருட் தொகுதியாகிய பிண்டப் பெயரும், முற்கூறிய அவ்வியல்பில் மாறாது, பிண்டமும் அதன் உறுப்பும் முதலும் சினையும் போல் உருபேற்குமென்பதாம். இது தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் மரபு பற்றியதாகும். சூளையது செங்கல்லை எடுத்தான். குப்பையை ஓரத்தின்கண் சிதறினான்.

ஒடுச்சொல் உயர்பொருளுடன் சேர்ந்து வரும்

ஒருவினை ஒடுச்சொல் உயர்பின் வழித்தே.

மூன்றாம் வேற்றுமையில், முன்பு ‘அதனொடு இயைந்த ஒருவினைக் கிளவி’ எனப்பட்ட ஒரு வினை ஒடுச்சொல், உயர் பொருளில் வரும் பெயரை அடுத்து வரும். ‘ஆசிரியனொடு மாணாக்கர் வந்தார்’. ‘ஒடுப்’ பெற்று ஒரே வினை கொள்ளும் தொடர்ச்சொற்களில் முன்னது உயர்புடையதாக வரவேண்டும் என்பதாம். அமைச்சரொடு அரசுச் செயலர் வந்தார் என்றே குறிப்பிட வேண்டும். மாற்றிக் கூறின் மரபுப் பிழையாகும்.

மூன்றும் ஐந்தும் (ஆனுமம் இன்னும்) ஏதுப்பொருளில்

ஒன்றுடன் ஒன்று மயங்குதல்

மூன்றனும் ஐந்தனும் தோன்றக் கூறிய

ஆக்கமொடு புணர்ந்த ஏதுக் கிளவி

நோக்கோ ரனைய என்மனார் புலவர்.

மூன்றாம் வேற்றுமையிலும் ஐந்தாம் வேற்றுமையிலும் ஏதுப்பொருட்டாய் வருமென முன்பு கூறியபடி ஆக்கத்தைக் காரணத்தோடு கூறவரும் தொடரில், அவ்வீருருபும் பொருள் நோக்கில் ஒரு

தன்மையவாகும் என்பா புலவர். வாணிகத்தாற் செல்வன் ஆயினான். வாணிகத்ததிற் செல்வன் ஆயினான். முன்பு வேற்றுமையியலில் 'இன் ஆன் ஏது' எனக் கூறியதன் தொடர்ச்சி இது. இவை இரண்டு உருபுகளும் ஏதுப் பொருட்டாய் வரும் பொது ஒன்றுடன் ஒன்று மயங்கும் என்பதும் கருத்து.

நோக்கு அல் நோக்கமும் இரண்டில் ஏதுப்பொருட்டாகும்

இரண்டன் மருங்கின் நோக்கல் நோக்கம்அவ்

விரண்டன் மருங்கின் ஏதுவு மாகும்.

இரண்டாம் வேற்றுமையில் 'நோக்கலின்' என ஓரடிப்படை கூறப்பட்டது. கதிரை நோக்கும் என்பது காட்டு. அது கண்ணால், நோக்குவது. ஆதன்கண் 'நோக்கு அல் நோக்கம்' எனவும் ஒன்றுளது, கருமமல்லாச் சார்பு போல. அது மனத்தால் நோக்குவது. வானை நோக்கி வாழும் குடி என்றால், வானத்தை நேரே பார்ப்பது அன்று – மழையை எதிர்பார்த்து வாழ்வது. இதை மழையான் வரும் பயன்நோக்கி; மழையின் பயன் நோக்கி எனவும் விரிக்கலாம். இவையே நோக்கு அல்நோக்கம் எனப்பட்டன. இரண்டாம் வேற்றுமைக்கண் கூறப்பட்ட நோக்கல் நோக்கம், முற்கூறிய மூன்றும் ஐந்துமாகிய இரண்டு வேற்றுமைக்கண் உள்ள ஏதுப்பொருட்டாகவும் ஆகும். அவ் இரண்டு – முற்கூறிய மூன்றாம் வேற்றுமையும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும், வானை நோக்குவது வானின் பயனோக்கியாதலின் இவை அனைத்தும் ஏதுப்பொருட்டாயின.

உயர்திணை உறவுமுறைப் பெயரில் அது கெட்டு கு தோன்றும்

அதுஎன் வேற்றுமை உயர்திணைத் தொகைவயின்

அதுஎன் உருபுகெடக் குகரம் வருமே.

ஆறாம் வேற்றுமை 'முறைமை'ப் பொருளில் வருதல் முற்கூறப்பட்டது. இன்றும் 'உறவுமுறை' கூறகிறோமல்லவா? அம் முறைமைப் பொருள் உயர்திணைக்கண் அமையும் ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையை விரிக்குங் காலத்து, அது என்னும் அதற்குரிய வேற்றுமையுருபு கெட, நான்காம் வேற்றுமைக்குரிய ரகரம் வரும். எனக்கு மகன், நம்பிக்குத் தந்தை, 'கெட' என்றதனால், 'எனது மகன்' என நின்று, கெட்டமை பெறப்படும். இடைக்காலத்தில் 'அரசனது தோழன்; 'நினது அடியாரொடல்லால்' என்பத போல் இது ஏற்கப்பட்டது என்பர் ஆறுமுகநாவலர்.

பொருள்தடுமாறும் வினைச் சொல்தொடரை

இரண்டும் மூன்றுமாகப் பொருள் நிலைக்கேற்ப விரிக்கப்படும்

தடுமாறு தொழிற்பெயர்க்கு இரண்டும் மூன்றும்

கடிநிலை யிலவே பொருள்வயி னான.

‘புலிகொல் யானை’ என்றால் புலியைக் கொன்ற யானையா? புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானையா? ஏனத் தடுமாறுகிறதல்லவா? இதனையே தடுமாறு தொழிற்பெயா என்றார். இங்ஙனம் பொருள் தடுமாறி வரும் வினைச்சொற்களுக்கு இரண்டாம் வேற்றுமையுருபும் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபும் அவ்வப்’ பொருளுக்கேற்ப விரிக்கப்படுதல் நீக்கும் நிலைமை இன்று. பொருள் வயின் - அப் பொருள்படுதற்கண். குடிநிலை இல - இரண்டும் அவ்விடம் நோக்கி ஒக்கும் என்பதாம்.

பொருள்தடுமாறும் வினைச் சொல்தொடர்கள் தெளிவுதரும்

வினை முடிபு கொண்டு வேறுபாடறியப்படும்

ஈற்றுப்பெயர் முன்னா மெய்யறி பனுவலின்

வேற்றுமை தெரிய உணரு மோரே.

முற்கூறிய ‘புலி கொல் யானை’ என்பது போன்று தடுமாறு தொழிற் பெயர்த் தொடர்களில், இறுதியிலுள்ள பெயருக்குப் பிறகு, ஐயத்தை நீக்குமாறு வரும் சொற்களைக் கொண்டு, உணரவல்லவர்கள் இது இன்ன வேற்றுமைக்குரியது எனத் தெளிவர். மேய் அறி பனுவல்- ஐயமகற்றுமாறு வரும் கூற்று. உணருமோர் – சொல்வானது குறிப்பை உணரவல்லவர்கள். புலி கொல் யானை ஓடுகின்றது. புலியைக் கொன்றது யானை என உணரலாம். புலி கொல் யானைத்தந்தமிது. புலியாற் கொல்லப்பட்டது யானை என அறியலாம்.

ஓம்படை கூறும் தொடர்களில் ஐயும், ஆனும் ஒரு தன்மைத்தாய் வரும்

ஓம்படைக் கிளவிக்கு ஐயும் ஆனும்

தாம்பிரி விலவே தொகவரு காலை

காத்தல் போற்றல் முதலிய ஓம்படைச் சொல்லுக்கு வேற்றுமையுருபு தொக்கு வருமிடத்து, ஐ உருபாகவும், ஆன் உருபாகவும் பிரிவிலவாய் அதாவது ஒத்த கிழமையவாய் விரித்துணரப்படும். ‘வழி பார்த்துப் போ’ என்றால் வழியைப் பார்த்துப் போ என்றும் ‘வழியான் வரும் ஏதம் பார்த்துப் போ’ என்றும் இருவகையாகவும் விரிக்கலாம். இரண்டும் பொருந்தும். ஐ உருபுடன் ஆன் மயங்குமென்பதாம். வேற்றுமைகள் என்பன பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்தி உணர்த்துவன. எவ்விதம் விரித்தால் பொருள் தெளிவு படுமென்பதே முக்கியமானது.

வசிப்பதால் வரும் ஆறன் உருபு ஏழன் உருபாதலும் உண்டு

ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்கு

ஏழும் ஆகும் உறைநிலத் தான.

ஆறாம் வேற்றுமையில் வாழ்சி எனவும் ஒரு பொருள் கூறப்பட்டது. வாழ்ச்சி – வாழ்க்கை, வாழ்தல், வசித்தல், காட்டில் வசிக்கும் யானையைக் ‘காட்டது யானை’ என்பர். ‘காட்டு

யானையை' இவ்வாறு காட்டது யானை என ஆறாவாதாக விரித்தல் மட்டுமின்றி, ஏழாவதாக (காட்டுள் யானை), காட்டின்கண் வாழும் யானை எனவும் விரிக்கலாம். ஏனெனில் உறையும் நிலமாகலான் அதுவும் பொருந்தும் என்பதாம். உறை நிலத்தன – உறைநிலமாதலான்.

கொடை ஏற்கும் தொடரில் கு தொக்கு அது வருதலுண்டு

குத்தொக வரூஉம் கொடையெதிர் கிளவி

அப்பொருள் ஆறற்கு உரித்து மாகும்.

கோடையை ஏற்றுக் கொள்ளுதலைக் குறிக்கும் கொடை எதிர் கிளவியில், நான்காவதன் உருபாகிய 'கு' தொக்குவருதலை விரிக்குமிடத்து, அப்பொருள் ஆறாம் வேற்றுமைக்கு உரித்தாகவும் வரும். 'கருப்பர் பூசை' – கருப்பருக்குப் பூசை என விரிக்க வேண்டும். இது 'குத்' தொக வரும் கொடை எதிர்கிளவி. கொடை எதிர்தல் - பத்திமையுடன் கொடை நேர்ந்து படைத்தல். 'கருப்பரது பூசை' என விரித்தற்கும் உரியது அது என்பதே இச்சூத்திரப் பொருளாகும். ஏனெனில் அப்பூசை, கருப்பருக்கு உரிமையுடையதமாகும்.

அச்சத்தைக் குறிக்கும் தொடரில் ஐந்தும் இரண்டும் மயங்கி வரும்

அச்சக் கிளவிக்கு ஐந்தும் இரண்டும்

எச்சம் இலவே பொருள்வயி னான.

அச்சக்கிளவி என்பத அச்சப் பொருள் தரும் வேற்றுமைத் தொடர். இது இரண்டாம் வேற்றுமையில் 'அஞ்சலின்' என்றும், ஐந்தாம் வேற்றுமையில் 'அச்சம்' என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே கள்ளரை அஞ்சும் என்றம் கள்ளின் அஞ்சும் என்றும் இரண்டு விதமாகவும் விரிக்கலாம். பொருள் தருவதில் இவை இரண்டுமே ஒத்தனவாகும். எச்சம் இல – குறைபடுதல் இல. அச்சத்தை உணர்த்தும் தொடரின்கண், பொருள்தருமிடத்தே, ஐந்தாம் வேற்றுமையும் இரண்டாம் வேற்றுமையும் தம்முள் குறைபடுவன அல்ல; இரண்டும் ஒப்பவரும் என்பதாம்.

உருபும் பொருளும் இங்ஙனம் மயங்குவன தொன்றுதொட்டு
வழக்காற்றில் வருவன

அன்ன பிறவும் தொன்னெறி பிழையாது

உருபினும் பொருளினும் மெய்தடு மாறி

இருவயின் நிலையும் வேற்றுமை எல்லாம்

திரிபிடன் இலவே தெரியு மோர்க்கே.

ஓர் உருபுக்குப் பதிலாக மற்றொன்றும் வருதல், ஒரே பொருளைப் பிறிதோர் உருபும் தருதல் என இவ்வாறு உருபும் பொருளும் தம்முள் ஒன்றுடன் ஒன்று தடுமாறி, இரண்டு

விதமாகவும் வருமெனப்படும் வேற்றுமைகள், முற்கூறப்பட்டனவேயன்றி, அன்னன பிறவும் மிகப் பலவாகும். அவையனைத்தும் தொன்று தொட்டுவரும் வழக்காற்று நெறிப்படி, தவறின்றி வருவனவாகும். ஆராய்ந்து அறிந்தோர்க்கு, அவை திரிந்துவந்தன என்று கொள்ளப்படா. அவை தொன்னெறி பிழையாது வழங்கிவருவன. எனவே நாமாகத் திரித்து வழங்குதல் கூடாதென்பதாம். வேற்றுமைகள் சொல்வோன் குறிப்பின் வழியெல்லாம் செல்லும் எல்லையற்ற வேறுபாடுடையன. அவற்றை எட்டாகவும் உள்வகைகளாகவும் பகுத்து, எல்லைக்குட்படுத்திப் பார்க்க முயலுதல் இலக்கண நெறியாகும். இதனை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு வழக்குவழிப்பட்ட அனைத்தையும் உணர வேண்டுமே தவிர, பிழைபட்டன எனத் தவறுதலாக எண்ணி விடுதல் கூடாதென்பதாம். “உருபினும் பொருளினும் மெய்தடுமாறி என்பது யாண்டு உருபு சென்றது ஆண்டுப் பொருள் சென்றது எனப்படும். யாண்டுப் பொருள் சென்றது ஆண்டு உருபு சென்றது எனப்படும்” என்ற இளம்பூரணர் விளக்கம் சிந்தித்தற்குரியது. மெய்தடுமாறி – வடிவம் தடுமாறி, வடிவம் மாறினும் பொருள் மாறாது.

உருபுகள் அடுக்கிவரும் தொடரின் முடிவு

உருபுதொடர்ந்து அடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி

ஒருசொல் நடைய பொருள்செல் மருங்கெ.

சொல்தோறும் உருபுகள் தொடர்ந்து அடுக்கி வரும் வேற்றுமைத் தொடர்கள் பொருளுணர்த்தும் பாங்கில், ஒரு முடிக்கஞ் சொல்லினால் முற்றுப்பெறும் நடையினையுடையவாம். ஒரு சொல் நடைய – ஒரே தொடராய் ஒரு முடிக்கஞ் சொல்லால் நடந்து முடிவன. யானையது தந்தத்தை நுனிக்கண் வெட்டினான்.

தொடரின் இறுதியிலோ இடையிலோ உருபேற்ற பெயர்கள் நிற்கும்

இறுதியும் இடையும் எல்லா உருபும்

நெறிபடு பொருள்வயின் நிலவுதல் வரையார்.

வேற்றுமைத் தொடர்களில், உருபேற்ற சொற்கள் யாவும் செவ்விதாகப் பொருள்படுதற்கண், தொடரின் இறுதியிலோ, இடையிலோ நிற்றலை நீக்கமாட்டார்கள். எங்கு நின்றால் பொருள் சிறக்குமோ, அங்கு நிற்குமென்பது கருத்து. நெறிபடு பொருள் - முறைப்படி செவ்விதமாகப் பொருள் தருமிடங்கள். உருபு – உருபேற்ற பெயர்கள். இறுதியில் நிலவுதலும் உண்டு; இடையில் நிலவுதலும் உண்டு; இங்குதான் என வரைந்து கூறமாட்டார்கள் என்பதாம். கண்டேன் சீதையை. கண்களால் கண்டேன். உருபு பெயரின் இறுதியிலேதான் நிற்குமென்பது முன்பு கூறப்பட்டது. உருபேற்ற பெயர் தொடரின் முன்பின்னாகப் பொருட் சிறப்புக்கேற்ப நிற்குமென்பது இங்குக் கூறப்பட்டது.

வெவ்வேறு உருபுகள் வருதலும் தொக்குநிற்றலும் நெறிவழி வழங்கும் வழக்காற்றிடத்தன

பிறிதுபிறிது ஏற்றலும் உருபுதொக வருதலும்

நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப.

வேற்றுமை உருபேற்கும் பெயர்கள். பொருளுணர்த்தற்கேற்ப வெவ்வேறு உருபுகளை ஏற்று வருதலும், உருபு மறைந்து நின்று அவ்வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்தலும் என்ற இவை, முறைப்பட வழங்கிவரும் வழக்காற்று நெறியின என்பர். காட்டுயானை என்பதை உடைமைப் பொருளில் விரிப்பின் காட்டது யானை ஆகும்; வாழ்ச்சியாகிய இடப் பொருளில் விரிப்பின் காட்டின்கண் யானை ஆகும். காட்டுக்க யானை, காட்டை யானை என்றெல்லாம் விரிப்பிற் பொருள்படா. எனவே பொருளுணர்த்தற்கேற்ப உருபும் பொருளும் விரியும் எனலாம். அதற்கு அடிப்பட வழங்கிவரும் வழக்காற்று மரபே அடிப்படையாகும். இலக்கணத்தை விட, வழக்காறே இலக்கணமாக உருப்பெறுதலின் அவ்வழக்காற்றுக்கே தொல்காப்பியா சிறப்பிடம் தருவதை இந்நூற்பாக்களால் அறியலாம். நெறிபட வழங்கிய வழிமருங்கு – முறைப்படி மரபு மாறாமல் வழங்கி வந்த உலகவழக்கு.

ஐயும் கண்ணும் தவிர்த்தவை தொடரிறுதியில் தொக்கு வாரா

ஐயும் கண்ணும் அல்லாப் பொருள்வயின்

மெய்யுருபு தொகாஅ இறுதி யான.

ஐயும் கண்ணும் அல்லாத ஏனைய ஆல், கு, இன், அது என்ற வேற்றுமைப் பொருள்களிடத்து, அவ்வேற்றுமையைக் காட்டும் வடிவங்களான அவ் உருபுகள், தொடர் இறுதிக்கண் தொக்குவாரா. முன்பு உருபு தொடர்ந்த பெயர்கள் நிலத்தைக் கடந்தான் என இடையிலும் கடந்தான் நிலத்தை என இறுதியிலும் வருமென்றார் தொக்கு வருதலும் உண்டென்றார். இங்கு ஐயும் கண்ணும் மட்டும் தொடர் இறுதியில் உருபுதொக்கு வருமென்றும் அவை அல்லாத பிற உருபுகள் அவ்வாறு வாரா எனவும் தெளிவுபடுத்துகிறார். கடந்தான் நிலம், இருந்தது குன்றத்து என வரலாம். வந்தான் சாத்தனொடு என்பதை வந்தான் சாத்தன என 'ஓடு' உருபு தொகக் கூறினால் பொருள் வேறுபட்டுவிடும். 'முன்னேறினான் முயற்சியால்' என்பதை அவ்வாறே, உருபு தொகுத்து, 'முன்னேறினான் முயற்சி' என்றால் அப்பொருள் படாது வேறாகும்.

பொருள்வழியேதான் உருபு செல்லும்

யாதன் உருபிற் கூறிற் றாயினும்

பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

எந்த ஓர் உருபினாற் கூறப்பட்டதாயினும் அவ்வுருபின் பொருளே வேண்டுமென்பதில்லை; அத்தொடரான் எப்பொருள் உணரப்படகிறதோ, அப்பொருளையே அவ் வேற்றுமையுருபு

உணர்த்தும். பொருள் போகும் வழியிலேயே உருபு போகுமே தவிர, உருபுக்குரியதிப் பொருள் என, உருபு வழியில் பொருள் செல்லாது என்பதாகும். 'மணற்கீன்றமுளை' என்பதில் 'மணலின்கண் ஈன்ற முளை' என்ற பொருளே பெறக்கிடப்பதால், நான்காம் வேற்றுமையுருபு ஈண்டு இடப்பொருள் தருதல் காணலாம். உருபுகள் பொருள்செல்லும் வழியில் செல்கின்றன எனலாம். அல்லாது உருபுகள் செல்லும் வழி பொருளுக்கு இயைபுடையதாக நெகிழச்சி பெறும் எனவும் கூறலாம்.

எதிர்மறையாகக் கூறினும் வேற்றுமையுருபு மாறாது

எதிர்மறுத்து மொழியினும் தத்தம் மரபின்

பொருள்நிலை திரியா வேற்றுமைச் சொல்லே.

வேற்றுமைத் தொடர்களின் வினைமுடிபுகளை எதிர்மறுத்துச் சொன்னாலும், அவ்வேற்றுமைச் சொற்கள் தத்தமக்கோதிய 'செயப்படு பொருள்' முதலாகிய பொருள் நிலையினின்றும் திரியா என்பதாம். தத்தம் மரபின் பொருள் நிலை – வேற்றுமைகட்கோதிய பொருள் நிலைகள். மரத்தை வெட்டிலன்; கத்தியால் குத்திற்றலன்.

செய்யுளில் கு ஐ ஆன் உருபு இறுதி அகரம் பெறுதல்

கு ஐ ஆன் என வரூஉம் இறுதி

அவ்வொடும் சிவணும் செய்யு ளுள்ளே.

பெயரின் பின்வரும் கு ஐ ஆன் என்ற வேற்றுமை உருபுகளின் இறுதி செய்யுளள் வரும்போது, அகரத்தோடும் பொருந்தும். கடிநிலை இன்றே ஆசிரியக்க. ஆசிரியர்க்கு எனற்பாலது அகரம் பெற்று ஆசிரியர்க்கு என வந்துள்ளது. 'காவலோனைக் களிறஞசும்மே' என்பது; செய்யுளில் 'காவலோனக்களிறஞசும்மே' என்றும் வரும். இதில் ஐ, 'அ' ஆயிற்று. 'ஒல்வழி அறிதல் வழக்கத் தான' ஆன் - ஆன என ஆயிற்று.

அ.்.றிணைப் பெயர்களில் குவ்வும் ஐயும் இறுதி அகரம் பெறாமை

அ எனப் பிறத்தல் அ.்.றிணை மருங்கின்

குவ்வும் ஐயும் இல்லென மொழிப.

முற்கூறிய மூன்று உருபுகளில் குவ்வும் ஐயும் அ.்.றிணைப் பெயர்க்கண் ஈறாகநின்று, 'அ'கரம் பெறுதல் இல்லை என்பர். உயர்திணையில் மட்டுமே அவை அகரம் பெறும் என்பதாம். எனவே ஆன் உருபு மட்டும் உயர்திணையிலும் அ.்.றிணையிலும் அகரம் பெறும் என்தாயிற்று.

நான்காம் வேற்றுமை உருபு பல வேற்றுமைப் பொருள்களிலும் மயங்கி வருதல்

இதனது இதுஇற்று என்னுங் கிளவியும்

ஆதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயி னானும்,

ஆதனாற் செயற்படற்கு ஒத்த கிளவியும்,

முறைக் கொண்டெழுந்த பெயர்ச்சொற் கிளவியும்,

பால்வரை கிளவியும், பண்பின் ஆக்கமும்,

காலத்தின் அறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்,

பற்றுவிடு கிளவியும், தீர்ந்துமொழிக் கிளவியும்

அன்ன பிறவும் நான்கன் உருபில்

தொன்னெறி மரபின தோன்றலாறே.

பல வேற்றுமைகளை நான்காம் வேற்றுமையாகக் கூறும் மரபு தொன்றுதொட்டுக் காணப்படுவதை இந் நூற்பா விளக்குகிறது. 'இதனது இது இற்று' என்பது தொடங்கி ஒன்பது வேற்றுமைகள் நான்காம் வேற்றுமையாகவும் சொல்லப்படுதலைத் தொல்காப்பியர் கூறி, அவை போல்வன பிறவும் பழமையான மரபுநெறிப்பட்டு வழங்கி வருவன என முடிக்கிறார். நான்காம் உருபில் தோன்றலாறு தொன்னெறி மரபின என முடிக்க. இதனது இது இற்று – யானையது கோடு கூரிது. ஆறாகிய இதை யானைக்குக் கோடு கூரிது என நான்காம் வேற்றுமையிலும் வழங்குவர். அதனைக் கொள்ளும் பொருள் வயினானும் - 'அதனின் கோடல்' என, (ஒன்றை அதனாற் கொள்ளும் என) வரும் மூன்றாம் வேற்றுமையை, நான்காக சொல்லுவதிது. காசால் வாங்கிய காயை, காசுக்கு வாங்கிய காய் எனல். அதனாற் செயற்படற்கு ஒத்த கிளவி – ஒன்றனாற் செய்தற்குத் தகுதியுடையதெனப்படும் மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொடர். அவனால் செய்ய இயலும் என்பதை அவனுக்குச் செய்ய இயலும் என்பர். உறவு முறையைக் குறிக்கத் தோன்றிய பெயர்ச்சொல் குட்டியது தாய் என்பதைக் குட்டிக்குத் தாய் எனவும் கூறுதல். புால்வரை கிளவி நிலத்தை எல்லை வரைந்து கூறுவது, மதுரையின் தெற்கே என்பதை முதுரைக்குத் தெற்கே என்பர். பண்பின் ஆக்கம் - ஐந்தாலாகிய சாத்தனின் நெடியன் என்பது சாத்தனுக்கு நெடியன் என வருவது ஏழாவதாகிய காலத்தைச் சுட்டும் வேற்றுமைத் தொடர் நான்காகக் கூறப்படுவதுண்டு. தக்க சமயத்தின்கண் வந்தான், தக்க சமயத்திற்கு வந்தான். பற்றுவிடுதலையும் தீர்ந்து நீங்குதலையும் குறிக்கும் ஐந்தாம் வேற்றுமைகளும் நான்காக வழங்கி வரும். ஆசையின் பற்றுவிட்டான் - ஆசைக்குப் பற்றுவிட்டான். வீட்டின் வெளிப்பட்டான் - வீட்டுக்கு வெளிப்பட்டான்.

ஏனைய உருபுகளும் அங்ஙனம் மயங்கி வருமெனல்

ஏனை உருபும் அன்ன மரபின;

மான மிலவே சொல் முறையான.

நான்காம் உருபு தவிர, ஏனைய உருபுகளும், பிற வேற்றுமைப் பொருள்களைக் குறிக்கும் மரபுடையனவாம். ஆத்தகு சொல் வழக்காற்றில் குறையெதுவுமில்லை. நூலை ஆராய்ந்தான் என்பது நூலால் ஆராய்ந்தான். நூலுள் ஆராய்ந்தான் எனவும் சொல்லப்படும். இரண்டாம் வேற்றுமையாகச் சொல்ல வேண்டியதை, மூன்றாகவும் ஏழாகவும் சொல்லினும் பொருள் பொதுப்பட ஒத்துவருதல் காண்க.

வேற்றுமைக்கு அடிப்படையான வினைச்சொல் உணர்த்தும் பொருள்கள்

வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே

நிலனே காலம் கருவி என்றா

இன்னதற்கு இதுபயன் ஆக என்னும்

அன்ன மரபின் இரண்டொடுந் தொகைஇ

ஆயெட் டென்ப தொழில்முதல் நிலையே.

வினைச் சொல்லே பெயர்ப் பொருளை வேறுபடுத்த அடிப்படைக் காரணமாகிறது. எனவே அவ்வினைச் சொல் எவ்வெவற்றை விளக்கவல்லதென்பது இங்கு தொகுத்துக் கூறப்படுகிறது. தொழில் முதல் நிலை – வினைச்சொல்லின் அடிப்படையான தன்மை. ஆய் எட்டு என்ப – அவ்வெட்டு வகையின என்று கூறுவர். அவையாவன: வினையே – செயல் இதுவென உணர்த்தல். கற்றான். கல்வி கற்றலென்ற செயல் உணரப்படும். செய்வது – செய்ததாகிய ஒன்றுண்டு (எழுவாய்), இங்கு அது மாணவன் என்பதை உணர்த்தும். செயப்படுபொருள் - கல்வியை, நூலை என உணரப்படும். நிலன் - நிகழுமிடம். பள்ளி அனையதொன்று, காலம் - வாயால் வாசித்து, கரும்பலகையில் எழுதி எனக் கருவியும் உணரப்படும். இன்னதற்கு ஆக – பட்டம் பெறுதற்காக, இதுபயன் ஆக – அறிவை வளர்த்துக்கோடல், திறமையை வளர்த்துக் கோடலுக்காக. இறுதியில் கூறிய இரண்டுடன் கூட்டி எட்டுக் கூறுகளும் வினையால் உணரப்படுவனவாம். இவ்வினைப் பயன்களை உணர்த்தவே வேற்றுமைகள் தோன்றுகின்றன.

எட்டுப்பொருள்களில் சிற்சில குறைந்தும் வரலாம்

அவைதாம்,

வழங்கியல் மருங்கின் குன்றுவ குன்றும்.

அவற்றுள், வழக்காற்றின்கண் எட்டும் தெரிதல் வேண்டுமென்ற கடப்பாடில்லை. சிற்சில குறைந்தும் வரும். சில வெளிப்படையாகவம் மற்றும் சில குறிப்பாகவும் உணரப்படுதலும் கூடும். குன்றுவ குன்றம் - குறைவன குறையும்.

வேற்றுமைத் தொடர்களாய் விரியும் ஆகுபெயர் இலக்கணம்

முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவியும்,

சினையிற் கூறும் முதலறி கிளவியும்,

பிறந்தவழிக் கூறலும், பண்புகொள் பெயரும்,

இயன்றது மொழிதலும் இருபெய ரொட்டும்

வினைமுதல் உரைக்கும் கிளவியொடு தொகைஇ

அனைமர பினவே ஆகுபெயர்க் கிளவி.

ஆகுபெயர்ச் சொற்கள் குறிப்பால் பொருள் தருவன. இங்கு பெயர்கள், ஆகுபெயர்களாய் நின்று விரிக்கப்படும்போத, பல்வேறு வேற்றுமைத் தொடர்களாய் விரிதலால், இவ் ஆகுபெயர் இலக்கணம் வேற்றுமை மயங்கியல் கூறப்பட்டுள்ளது. பலா இனிக்கும்; பலாவினது பழம் இனிக்கும் என ஆறாம் வேற்றுமையாக விரிக்க வெண்டும். காஞ்சிபுரம் எடுத்தோம். காஞ்சிபுரத்தின்கண் நெய்த பட்டு எடுத்தோம். இவ்வாகு ஆகுபெயர்கள் வேற்றுமைத் தொடர்களாய் விரித்துப் பொருளுணரப்படும்.

முதலிற் கூறும் சினை அறி கிளவி – முதலால் சினையை அறியும் சொல், பலா சுவையாகவுள்ளது. பலாப்பழத்தைக் குறித்தது. சினையிற் கூறும் முதலறிகிளவி – சினையால் முதலை அறியும் சொல், தலைக்குப் பத்து ரூபாய் கொடுத்தார்கள். பிறந்த வழிக்கூறல் - ஒன்று தோன்றிய இடத்தால் அப்பொருளை உணர்த்தல். காஞ்சிபுரம் வாங்கினோம். பண்புகொள் பெயர் – பண்பினால் அப்பொருளுக்குப் பெயர் கூறல். பசுமைப் புரட்சி (பயிர்வளம்). இயன்றது மொழிதல் - காரியத்தை அஃதியன்ற காரணத்தால் மொழிதல், மின்வெட்டு நீடிக்கும். (மின்சார நிறுத்தம். வெட்டு –காரணம், அதனால் நின்றமை காரியம்). இருபெயரொட்டு – அடையும் பெயருமாய் இணைந்து நிற்கும் சொற்கள். தென்னம்பால் இனியது (தென்னையின் பாலனைய கள்). வினை முதல் உரைக்கும் கிளவி – வினை முதலால் அவன் செய்த பொருளை உணர்த்தல். கம்பரைக் கற்கவேண்டும் (கம்பர் செய்த காப்பியத்தை). அத்தகைய மரபினவாய் வருவன ஆகுபெயாச் சொற்களாகும்.

அவை தற்கிழமையாயும் பிறிதின் கிழமையாயும் வருதல்

அவைதாம்,

தத்தம் பொருள்வயின் தம்மொடு சிவணலும்

ஒப்பில் வழியான் பிறிதுபொருள் சுட்டலும்

அப்பண் பினவே நுவலுங் காலை.

அவ் வாகுபெயர்கள் தத்தம்மோடு உறவும் ஒட்டுதலுமுடைய பொருள்களுடன் பொருந்தி வருதலும் ஒத்துழைமையில்லாத பிற பொருள்களைச் சுட்டிக்கூற வருதலும் என அவ்விரண்டு பண்புகளையுடையன. நுவலுங்காலை – விளக்கிச் செல்லுமிடத்து. பலா இனிக்கிறது – பலாப்

பழத்தைச் சுட்டுதல் உறவுடையதற்கு ஆகி வந்ததாகும். கூறைநாடு உடுத்தாள் - இடத்தொடர்பன்றி, வேறு ஒட்டுதல் இல்லை.

வேற்றுமை வழியில்வைத்து ஆகுபெயர்களை விரித்துணர வேண்டும்

வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்

பெயர்கள் ஆகுபெயர்களாவதை வேற்றுமைகளை வைத்தே உணரவேண்டி யிருப்பதால், அவ் வேற்றுமையின் பக்கலில் வைத்து ஆகுபெயர்களாவதைப் போற்றி அறிதல் வேண்டும். 'தண்ணீரை இறக்கு' என்றால் தண்ணீர் கொண்டு வந்த குடத்தை இறக்கு என விரிக்க வேண்டும். பலா இனிது என்றால் பலாமரத்தினது பழம் இனிது என விரித்தல் வேண்டும. காஞ்சிபுரம் வாங்கினோம் என்றால் காஞ்சிபுரத்தின்கண் நெய்யப்பட்ட பட்டினை வாங்கினோம் என விரியும். கம்பரைப் பயில்க என்றால் கம்பரால் எழுதப்பட்ட காப்பியத்தைப் பயில்க என்றாகும். அதனால் தான் ஆகுபெயர்களை வேற்றுமை மருங்கில் போற்றியறிய வேண்டும் என்றார் தொல்காப்பியர். வேற்றுமை மயங்கியலுள் ஆகுபெயரிலக்கணம் வந்ததன் நுட்பத்தையும் நோக்கியுணர்தல் வேண்டும்.

அளவைப் பெயர்களெல்லாம் ஆகுபெயர்களாதல்

அளவும் நிறையும் அவற்றொடு கொள்வழி
உளவென மொழிய உணர்ந்திசி னோரே.

முகத்தலவைப் பெயர்களும் (நாழி, உழக்கு), நிறுத்தலளவைப் பெயர்களும் (தொடி, கழஞ்சு), முன்சொன்ன ஆகுபெயர்களுடன் சேர்த்துப் பார்க்குமிடத்து, ஆகுபெயராதற்குரியனவாம் என்பர். நன்கு கற்ற அறிஞர்கள், ஒரு நாழி கொடு என்பது நாழி அளவுள்ள பொருளை, ஒரு கிலோ கொடு என்பது கிலோ அளவுள்ள பொருளை, இவ்வாறே நீட்டல், எண்ணலளவைப் பெயர்கள் யாவும் ஆகுபெயராதற்குரியன.

ஆகுபெயர்கட்குப் புறனடை

கிளந்த அல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
கிளந்தவற் றியலான் உணர்ந்தனர் கொளலே.

முன்பு கூறப்பட்டனவல்லாத பிற ஆகுபெயர்களும் தோன்றுவன உள. அவற்றை மேற் சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தால் அறிந்து கொள்க என்பதாம். பாவை போல்வாளைப் பாவை என்பது உவமையாகுபெயர். யாழ் கேட்டான் என்றால் யாழில் எழும் இசை கேட்டான் என்பதாம். இவ்வாறு ஆகு பெயர்கள் மிகப் பலவாக விரிந்து கொண்டே செல்லும்.

வேற்றுமை மயங்கியலின் கருத்துக்கள்

கருமமல்லாச் சார்புக்கு ‘ஐ’யே அன்றி, கண் உருபுமம் உரிமையுடையதாகும். உறுப்புப் பெயர்கட்கு வினை முடிபு கொள்ளுதற்கண் ஐயும் கண்ணும் ஒருபடித்தாக வரும். இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளவாய்க் குறிக்கப்பட்ட கன்றலும் செல்லுதலும் வினைமுடிபு பெறுதற்கண், மன்பு குறிப்பிட்டதுபோலக் ‘கண்’ உருபும் பொருந்தி வரும். முதலும் சினையம் தொடர்ந்து வரும் தொடரில் முதற் பொருளுக்கு அதுவரின் சினைக்கு ஐ வரும். அவ்வாறான தொடரில் முதற்பொருளுக்கு ஐ வரின், சினைக்கு கண் வருதல் தெளிவு தரும். எது முதல், எது சினை என்பது ஒரே பொருளாயினும் இடம் நோக்கிக் குறிப்பாலுணரப்படும. மரத்தை நோக்கக்கிளை சினை, கொம்பு இலையை. பிண்டமும் அதன் பகுதியும் தொடர்களும் முதலும் சினையும் பற்றிய தொடர்கள் போலவே பழைய மரபு கெடாமல் வழங்கும். ‘ஒடு’ உருபு வந்து, ஒரு வினை முடிபு கொள்ளும் தொடரில், அவ் ‘ஓடு’ உருபு உயர்பொருளுடன் இணைந்து வரும். மூன்றாம் வேற்றுமையிலும் ஐந்தாம் வேற்றுமையிலும் ஏதுப் பொருட்டாய் வருமென முன்பு கூறியபடி ஆக்கத்தைக் காரணத்தொடு கூறவந்த தொடரில் ஆனும் இன்னும் பொருள் நோக்கில் ஒரு தன்மைய வாகும். இரண்டாம் வேற்றுமையில் வரும் ‘நோக்கல்’ எனும் பொருளில், ‘நோக்கு அல் நோக்கம்’ என்பதும் ஒன்று. இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய அது, மூன்றற்கும் ஐந்தற்குமுரியதாகக் கூறப்பட்ட ஏதுப் பொருளிலும் வரும். ஆறாம் வேற்றுமை உறவுமுறைப் பொருளில் வரும் போது உயர்திணைத் தொடராயின் ‘அது’ உருபு கெட கு உருபு வரும். பொருள் தடுமாறும் வினைச்சொல் தொடருக்கு இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் இடம் நோக்கிப் பொருளுக்கேற்ப விரிக்கப்படும். புலியைக் கொன்ற யானை; புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை என விரியும். ‘புலி கொல்யானை’ என்பது பொருள்தடுமாறும் வினைச்சொல். முற்கூறிய ‘தடுமாறு தொழிற் பெயருக்கு’, இறுதியிலுள்ள பெயருக்கு பிறகு, ஐயத்தை நீக்குமாறு வரும் வினைமுடிபுச் சொற்களைக் கொண்டு இது இன்ன வேற்றுமைக்குரியதென உணரவல்லவர்கள் உணர்வார்கள்.

இரண்டாம் வேற்றுமையில் கூறப்பட்ட காத்தல் போலும் ஓமம்படைக் கிளவிக்கு வேற்றுமைத் தொகையை விரிக்கும் போது ஐயும் ஆனும் ஒத்த உரிமையுடையவையாய் விரித்துணரப்படும். ஆறாம் வேற்றுமையின் வாழிடம் கூறும் கிழமைப் பொருளில் ஏழாம் வேற்றுமையும் இடம் பெறும், அது உறையுமிடம் பற்றியதாதலின் கொடையை ஏற்றுக் கொள்வதைக் குறிப்பிடும் நான்காம் வேற்றுமைத் தொடரில் ‘கு’ உருபு தொக்கு. அது உருபு வருதலுமுண்டு. அச்சத்தைக் குறிப்பிடும் தொடரில் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் இரண்டாம் வேற்றுமையும் அமைந்து பொருள் தருவதில் ஒத்தனவாக அமையும். இங்ஙனம் உருபும் பொருளும் தம்முள் ஒன்றுடன் ஒன்று தடுமாறி, இருவிதமாகவும் அமையுமெனப்பட்ட வேற்றுமைகளும், இவை போல்வனவும், அங்ஙனம் தொன்மையான வழக்காறு தப்பாமல்

வருவதால், திரிபுடையன எனக் கருதப்படமாட்டா. சொல்தோறும் உருபு தொடர்ந்து, ஒருசொல் நடையில் வரும் வேற்றமைத் தொடர், பொருளுணர்த்துவதில் ஒரு வினைமுடிபு பெற்று முடியும். வேற்றுமைத் தொடர்களில் உருபேற்ற பெயர்கள் தொடரின் இடையிலோ இறுதியிலோ, செவ்விதாகப் பொருள் தருவதற்கேற்ப இடம் பெறும். பெயர்கள் பொருளுணர்த்துதற்கேற்ப வெவ்வேறு உருபுகளை ஏற்றுவருதலும், அவ்வுருபுகள் மறைந்து நிற்றலும் அடிப்பட வழங்கிய வழக்காற்றுவழியின என்பர். ஐயும் கண்ணும் மட்டுமே தொடர் இறுதியில் உருபு தொக்கு நிற்கும். அவை தவிர்த்த ஆல், கு, இன், அது நான்கும் தொடர் இறுதிக்கண் தொக்கு நிற்கமாட்டா. வேற்றுமைத் தொடர்கள் எதிர்மறையாக வரிறும், அவை தத்தமக்கோதிய செய்யப்படுபொருள் முதலாய பொருள் நிலையினின்றும வேறுபடா. பெயரின்பின் வரும் கு ஐ ஆன் உருபுகள், செய்யுில் அகரச் சாரியை பெறும். கு ஐ இரண்டும் அஃறிணைப் பெயர்களின் பின் முற்கூறிய அகரச் சாரியை பெறா. வழக்கத்தான் - வழக்கத்தான. இறுதியில் தான் + அ. அகரம் சாரியை. நான்காம் வேற்றுமை உருபு மூலம் பிறபல வேற்றுமைப் பொருள்கள் தொன்றுதொட்டு உணர்த்தப்பட்டு வருகின்றன. ‘இதனதாகிய இது இற்று எனும் ஆறாம் வேற்றமையையும் ‘இதனால் கொண்டது இது’ என வரும் உடையதெனப்படும் மூன்றாம் வேற்றுமையையும் உறவு முறையையும் குறிக்கும் பெயர்த்தொடராகிய ஆறாம் வேற்றுமையையும் எல்லை வரைந்து கூறும் ஐந்தாம் வேற்றுமையையும் இதனின் இது இற்று எனும் பண்பு வேறுபாட்டைச் சுட்டும் ஐந்தாம் வேற்றுமையையும் இதனின் இது இற்று எனும் பண்பு வேறுபாட்டைச் சுட்டும் ஐந்தாம் வேற்றுமையையும் காலத்தைச் சுட்டும் ஏழாம் வேற்றுமையையும் பற்றுவிடு தலையும் நீங்கிப் போதலைலயும் சுட்டும் ஐந்தாம வேற்றுமையையும் அவைபோல்வன பிறவற்றையும் நான்காம் வேற்றுமையுருபுடனும் கூறுதல் தொன்று தொட்டு வரும் வழக்காறாகும். நான்காம் வேற்றுமை போல, ஏனைய உருபுகளும் பிற வேற்றுமைப் பொருள்களையும் குறிக்கும் மரபுடையன. அத்தகைய சொல் வழக்காற்றில் குறையெதுமில்லை.

பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்த வருவது வினைச்சொல்லேயாதலின், அஃதுணர்த்தும் பொருள்கள் இன்றியமையாதனவாகின்றன. வினை இதுவென உணர்த்தும்; செய்வதாகிய எழுவாய் செயப்படுபொருள், நிகழிடம், காலம், கருவி என்பனவற்றையுணர்த்தும். இவை ஆறும் தவிர இன்னதற்காக எனவும் இதுபயன் ஆக எனவும் காரணத்தையுணர்த்தும் பயனையும் கூட்டி, எட்டுப் பொருள்களையும் வினைச்சொல் உணர்த்தும். வரைந்தான் - வரைதல் செயல், ஓவியன், வரையப்பட்ட ஓவியம், தாள், தூரிகை, எனப்பலவும உணரப்படும். அவற்றுள் வழக்காற்றின்கண் சிற்சில குன்றியும் வரும். ஆகுபெயா வினைமுடிபேற்று வேற்றுமைத் தொடராய் விரிக்கப்படும். குறிப்பால் பொருள்தரும் ஆகுபெயர்த் தொடர்களை விரிக்கும் காலத்து, அவை வேற்றுமையடிப்படையுடையன என உணரப்படும். ‘பலா’ பழத்தைக் குறிக்கும் போது முதலாகுபெயர். பலா சுவையானதா என்றால் பலாமரத்தினது பழம் சுவையானது என ஆறாம் வேற்றமையாக விரிக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஆகுபெயர்ச் சொற்கள் அனைத்தும் வேற்றுமைத்

தொடராய் விரிக்கப்படும். முதலைக் கூற, சினையை உணர்த்தும் சொற்களும் (முதலாகுபெயர்), சினையைக் கூறி முதலையுணர்த்துவனவும் (சினையாகுபெயர்), பிறந்த இடத்தாற் சுட்டப்படுவனவும் பண்பைக் கூற அப்பண்பையுடையதை உணர்த்துவனவும், காரியத்தைக் காரணத்தால் கூறலும், இருபெயராட்டாகுபெயரும், வினை முதலால் அவன் செய்ததை உணர்த்தும் கருத்தா ஆகுபெயரும் அவைபோல்வன பிறவும் ஆகுபெயர்களாகம். அவ்வாகுபெயர்கள் தத்தம் பொருளுடன் தாம் ஒட்டுதலுடையனவும், ஒத்துடைமை இல்லாப் பிற பொருள்கைளைச் சுட்டிக் கூறுவனவும் என இருதிறத்தனவாகும். பெயர்கள் ஆகுபெயர்களாவதை வேற்றுமைகளின் பக்கலில் வைத்தே போற்றி, இன்ன ஆகுபெயரென அறிய வேண்டும். முகத்தலளவை நிறுத்தலளவைப் பெயர்களை முன் சொன்ன ஆகுபெயர்களுடன் சேர்த்துப் பார்க்குமிடத்து, அவையும் ஆகுபெயர்களாதற்குரியனவாம். இவ்வாறு அளவைப் பெயர்கள் எல்லாம் அளக்கப்படும் பொருளை உணர்த்தமிடத்து ஆகுபெயர்களாகும். முற்கூறியவை அல்லாத வேறு பிற ஆகுபெயர்கள் தோன்றினாலும் முன்னர் விளக்கி முறைகளின்படி அறிந்து, அவற்றை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

4.விளிமரபு

முருகன் என்பது பெயர்ச்சொல், அண்மையிலுள்ள அவனை ‘முருகன்!’ என்று அழைப்பது அதனின்றும் வேறுபட்டது. இங்ஙனம் படர்க்கைப் பெயரைத் தன்முகமாக அழைக்கும் குறிப்புள்ளதனை விளிவேற்றுமை கொண்டதென்பர். முருகனே, முருகா, முருக என்றெல்லாம் விளி ஏற்கும் போது ஏற்படும் பெயர் இறுதி மாற்றங்களையே, விளி வேற்றுமை உருபுகள் என்பதுண்டு, ஈறு திரிதல், ஆற்றயல் நீடல், பிறிது வந்தடைதல், இயல்பாதல் என்பன பெயர்கள் விளியேற்குங்கால் ஏற்படும் மாற்றங்களாகும். இம்மாற்றங்களை இவ்வியல் விளக்குகிறது. இவை சொல் மரபுகளாய்க் காலந்தோறும் மாறியும் பழைய மரபை நிலைநிறுத்தியும் புதிய மரபுகளை ஏற்றும் உலகில் வழங்கி வருவனவாதலின், இவற்றின் இலக்கணம் கூறும் இவ்வியலை ‘விளிமரபு’ எனச் சுட்டினார் தொல்காப்பியர். விளியேற்கும் பெயர்களைச் சுட்டிய அவர் விளியேலாப் பெயர்கள் என ஒரு வகை இருப்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். உயர்திணைப் பெயர்களுக்கு விளியேற்கும் மரபினை விரிவாக முதலிற்கூறி, விரவுப் பெயர்களுக்கும் அ∴றிணைப் பெயர்களுக்கும் சுருக்கமாக இறுதியில் கூறியுள்ளார். உயிரீறு, மெய்யீறு வரிசையில், நான்கும் நான்குமாக எட்டு ஈறுகளை வரன்முறைப் படுத்தி, இவையிவை விளியேற்கும் எனவும் இவையிவை விளிஏலா எனவும் அவர் கூறும் நெறிமுறை ஆய்வுத்திறனுடன் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

விளிமரபு

விளிவேற்றுமை இலக்கணம்

விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு

தெளியத் தோன்றும் இயற்கைய என்ப.

விளிவேற்றுமை என்பன, தம்மை ஏற்கும் பெயரொடு தெளிவாகத் தோன்றும் இயல்பினை உடையன என்பர் புலவோர். சிலர் விளியை வேற்றுமை அன்று என்பர். அவர்களை மறுத்துத் தெளியத் தோன்றும் என்ற உறுதிபடக் கூறுகிறார். தனி உருபு இல்லை; விளியை ஏற்கும் பெயரிலேயே தோன்றும் என்பதாம். ஈறு திரிதல், ஈற்றயல் நீடல், பிறிது வந்தடைதல், இயல்பாதல் என நான்கு பகுதிய எனப் பெயரொடு தோன்றும் நிலையை இளம்பூரணர் விளக்கிக் கூறுவார். கொள்ளும் பெயர் – விளியேற்கும் பெயர்.

தனித்து விரித்து விளக்கத்தை அவை

அவ்வே,

இவ்வென அறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப

அங்ஙனம் விளிகொள்ளும் பெயர்களை, அவை இவை என அறியுமாறு, வழக்கின்கண் வைத்து விளக்கிக் கூறுவர். மெய் பெற – வழக்குத் தோன்ற. கிளப்ப – விளக்கிக் கூறுவர். பிற வேற்றுமைகள் போலாது தனி இயலில் விளக்குதலால் இங்ஙனம் தொடங்குகிறார்.

உயிர் ஈறுகள் விளியேற்றல் உயர்திணைப் பெயர்கள்

அவைதாம்,

இ உ ஐ ஓ என்னும் இறுதி

அப்பால் நான்கே உயர்திணை மருங்கில்

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே.

அவையாவன, இஉஐஓ என்னும் உயிர் ஈறுகளையுடைய அப்பகுதிப்பட்ட நான்கு வகையினவாய், உயர்திணையிடத்து அத்திணைக்குரிய பொருள்களைச் சுட்டி விளி ஏற்கும் பெயர்கள் ஆகும். மெய்ப்பொருள் சுட்டிய – உயர்திணையிடத்தவாகிய பொருளைக் குறித்து வருவன. உயர்திணைப் பெயர்களேயன்றி, ஆகுபெயர் அன்மொழித் தொகைகளாய் உயர்திணை சுட்டிவருவனவும் அடங்க அப் ‘பொருள்சுட்டிய’ என விதந்து கூறியுள்ளார்.

இ,ஐ ஈறுகள் விளியேற்றல்

அவற்றுள்

இ ஈ ஆகும் ஐ ஆய் ஆகும்

அவ் உயரீறுகளுக்குள், இகர ஈறு ஈகாரமாகும்; ஐ ஈறு ஆய் ஆகும். மாதவீ – மாதவி பூங்கொடி – பூங்கொடீ! மங்கை – மங்காய்!

ஓ,உகர ஈறுகள் விளியேற்றல்

ஓவும் உவ்வும் ஏயொடு சிவணும்.

ஓ ஈறும் உ ஈறும் ஏகாரத்தோடு பொருந்தும். இளங்கோ - இளங்கோவே வேந்து – வேந்தே! மருது – மருதே!

ஊகரம் குற்றியலுகர ஈறு எனல்

ஊகரம் தானே குற்றிய லுகரம்

மேலே உகர ஈறு எனப்பட்டது குற்றியலுகர ஈறாகும். வேந்து, மருது, சேது, என யாவும் குற்றியலுகர ஈறுகளாகம். திரு – திருவே எனச் சிறுபான்மை முற்றியலுகர ஈறுகளும் விளி ஏற்குமென்பர்.

ஏனைய உயிர்கள் உயர்திணையில் விளியேலாமை

ஏனை உயிரே உயர்திணை மருங்கில்

தாம்விளி கொள்ளா என்மனார் புலவர்.

முற்கூறிய நான்குமல்லாத ஏனைய உயிர்ஈறுகள் உயர்திணைப் பெயர்களில் விளிஏற்கமாட்டா என்று இலக்கணப் புலவர் கூறுவர்.

இகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் விளியேற்கும் முறை

ஆளபெடை மிகூஉம் இகர இறுபெயர்

இயற்கைய வாகும் செயற்கைய என்ப.

அளபெடையிலும் மிகுமாறு மிக நீண்டு நான்கு அல்லது ஐந்து மாத்திரையளவு ஒலிக்கும் இகர ஈற்றுப் பெயர்கள் (முற்கூறியவாறு இ-ஈ ஆகாது) இயல்பாய் விளியேற்கும் செய்கையை உடையன என்று கூறுவர் ஆசிரியர். தோழி – தோழீஇ - தோழீஇஇ - தோழீஇஇஇ. இவை தோழி என்பது அளபெடுத்தற்காக தோழீஇ ஆனதால் ஈ எனத் திரிதல் இல்லை என்றபடி. அளபெடுத்ததே அழைப்பதாயிற்று.

முறைப்பெயர் ஐ ஈறு ஆவுமாதல்

முறைப்பெயர் மருங்கின் ஐ என் இறுதி

ஆவொடு வருதற் குரியவும் உளவே.

முறைப் பெயர்களிடத்து ஐ ஈறு ஆய் ஆகாது. ஆ என முடிந்து நிற்றற்கு உரியவும் உள. அன்னை – அன்னாய் - அன்னா. தங்கை – தங்காய் - தங்கா! அம்மை-அம்மா!

அண்மை விளி உயிரீறுகள் இயல்பாதல்

அண்மைச் சொல்லே இயற்கை யாகும்.

முற்கூறிய நான்கு ஈறுகளும் அண்மை விளியாய் வரும்போது, இயல்பாகும். பரிதி வருக! சிந்து கேள்! மங்கை பார்! பொற்கோ வாழ்க!

புள்ளி ஈறுகள் விளியேற்றல் - உயர்திணைப் பெயர்கள்

ன ர ல ள என்னும் அந்நான் கென்ப

புள்ளி இறுதி விளிகொள் பெயரே.

புள்ளி ஈறாக நின்று விளியேற்கும் உயர்திணைப் பெயர்கள் ன ர ல ள என்னும் அந்நான்கு ஈற்றினையுடையவை என்பர் ஆசிரியர்.

ஏனைய புள்ளி ஈறுகள் விளியேலாமை

ஏனைப் புள்ளி ஈறுவிளி கொள்ளா.

ஏனைய புள்ளியீற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளியேற்க மாட்டா.

னகர மெய்யீறு விளியேற்றல்

அவற்றுள்

அன் என் இறுதி ஆவா கும்மே.

அவற்றுள் அன் ஈறு ஆ ஆகி விளியேற்கும். முருகன் - முருகா! பாண்டியன் - பாண்டியா!

னுகர மெய்யீறு அண்மை விளியேற்றல்

அண்மைச் சொல்லிற்கு அகரம் ஆகும்.

அது அண்மைவிளியில் அ கரமாகும். முருகன் - முருக! ஊரன் - ஊர! நண்பன் - நண்ப!

ஆன் ஈறு விளியேற்றல்

ஆன் என் இறுதி இயற்கை யாகும்.

ஆன் ஈறு இயல்பாய் நின்று விளியேற்கும். நல்லான், கோமான், பார்ப்பான் என்றே கூவி அழைக்கவும் கூடும்.

ஆன் ஈற்று வினையாலணையும் பெயர் விளியேற்றல்

தோழிற் கூறும் ஆன் என் இறுதி

ஆய் ஆகும்மே விளிவயி னான.

வினைச் சொல்லாற் கூறும் 'ஆன்' ஈற்று வினையாலணையும் பெயர்கள், விளியேற்கும் போது, இறுதி ஆன் 'ஆய்' ஆகும். ஆண்டான் - ஆண்டாய், கொண்டான் - கொண்டாய்.

ஆன் ஈற்றுப் பண்புப் பெயர் விளியேற்றல்

பண்புகொள் பெயரும் அதனோ ரற்றே.

ஆன் ஈற்றுப் பண்புகொள் பெயர்கள் (கரியான், நல்லான், தீயான்) முற்கூறிய அவ் ஈற்று வினையாலணையும் பெயர் போல, இறுதி ஆன் 'ஆய்' ஆகும். கரியான் - கரியாய்! பெரியான் - பெரியாய்! நல்லான் - நல்லாய்.

ஆன் ஈற்று அளபெடைப் பெயர் விளியேற்றல்

அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல.

ஆன் ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் இகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் போல மூன்று மாத்திரையின் நீண்டு, இயல்பாய் விளியேற்கும், கோமாஅஅன்! பொருமாஅஅன்! அளபெடுத்தலே விளிக்கவுமாயிற்று.

நகரமெய் ஈற்று முறைப் பெயர் விளியேற்றல்

முறைப்பெயர்க் கிளவி ஏயொடு வருமே.

நகர ஈற்று முறைப் பெயர்ச்சொற்கள் (மகன், தமையன்) ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும். மகனே! தமையனே!

விளி ஏலாத நகர மெய்யீற்றுப் பெயர்கள்

தான் என் பெயரும் சுட்டுமுதற் பெயரும்

யான் என் பெயரும் வினாவின் பெயரும்

அன்றி அனைத்தும் விளிகோள் இலவே.

தான் என்னும் விரவுப்பெயரும் அவன் இவன் உவன் என்னும் சுட்டெழுத்தை முதலாகவுடைய சுட்டுப் பெயர்களும் யான் என்னும் தன்மை ஒருமைப் பெயரும் யாவன் என்னும் வினாப் பொருளை உணர்த்தும் பெயரும் அத்தகையன அனைத்தும் நகர ஈறேயாயினும் விளிகொள்ளமாட்டா. அன்றி அனைத்தும் - அவ்வனைத்தும்.

ரகர மெய்யீறு விளியேற்றல்

ஆரும் அருவும் ஈரொடு சிவணும்

ரகர மெய்யீற்றுப் பெயாகளுள் ஆர், அர் ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள், விளி ஏற்குங்கால், இறுதியில் ‘ஈர்’ ஆகத் திரியும். பார்ப்பார் – பார்ப்பீர்! பெரியர் – பெரியீர்! நண்பர் – நண்பீர்!

ரகர மெய்யீற்று வினையாலணையும் பெயர் விளியேற்றல்

தொழிற்பெய ராயின் ஏகாரம் வருதலும்

வழுக்கின்று என்மனார் வயங்கி யோரே.

மேற்கூறிய இரண்டு ஈறுகளும் வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு ஈறாய் வருமாயின், மேற்கூறி ‘ஈர்’ உடன் ஏகாரம் பெறுதலும் தவறின்று என்று கூறுவர் விளங்கிய அறிவினையுடையார். வாழ்வார் – வாழ்வீர்! வாழ்வீரே!

ரகர மெய்யீற்றுப் பண்புப் பெயர் விளியேற்றல்

பண்புகொள் பெயரும் அதனோ ரற்றே.

மேற்கூறிய இரண்டும் பண்புப் பெயர்களுக்கு ஈறாய் வருமாயின், அவ்வீற்று வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு ஓதிய இலக்கணப்படி, விளியேற்கும்போது ஈர் ஆகத்திரிந்தும் ஈரொடு ஏகாரம் பெற்றும் முடியும் என்பதாம், கரியர் – கரியீர்! கரியீரே! வல்லார்- வல்லீர்! வல்லீரே!

ரகர மெய்யீற்று அளபெடைப் பெயர் விளியேற்றல்

அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல.

ரகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் னகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் போல, மூன்று மாத்திரையின் நீண்டு, இயல்பாய் விளியேற்கும், சிறாஅஅர்! மகாஅஅர்!

ரகர மெய்யீறுகளுள் விளியேலாதவை

சுட்டு முதலாகவரும் பெயர்கள்

சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன.

அவர் இவர் உவர் என்னும் ரகர ஈற்றுச் சுட்டு முதற் பெயர்கள், னகர ஈற்றுச் சுட்டு முதற் பெயர்கள் போல விளியேற்கமாட்டா.

நீயிர், யாவர் என்பன

நும்மின் திரிபெயர் வினாவின் பெயர்என்று

அம்முறை இரண்டும் அவற்றியல் பியலும்.

நும் என்பதன் திரிபாகிய நீயிர் என்னம் பெயர், யாவர் என்னும் வினாப்பெயர் ஆகிய அவ்விரண்டும் முற்கூறிய சுட்டுப்பெயர்கள் போல விளி ஏலா.

லகர ளகர மெய்யீறுகள் விளியேற்றல்

எஞ்சிய இரண்டின் இறுதிப் பெயரே

நின்ற ஈற்றயல் நீட்டம் வேண்டும்.

முன்பு கூறாது எஞ்சியுள்ள ல, ள இரண்டு புள்ளிகளையும் இறுதியாக உடைய பெயர்கள், ஈற்றயலில் நின்று எழுத்துக்கள் நீண்டு விளியேற்கும், தோன்றல் - தோன்றால்! மக்கள் - மக்காள்!

அவற்றுள் ஈற்றயல் நெடிலாக வருவன

அயல்நெடி தாயின் இயற்கை யாகும்.

அவ்விரண்டு மெய் ஈற்றுப் பெயர்களும் ஈற்றயல் நெட்டெழுத்தாக இருப்பின், இயல்பாக நின்று விளியேற்கும். ஆண்டாள்! திருமால்!

ளகர ஈற்று வினைப்பெயரும் பண்புப் பெயரும் விளியேற்றல்

வினையிலும் பண்பினும்

நினையத் தோன்றும் ஆள் என்இறுதி

ஆய் ஆ கும்மே விளிவயி னான.

வினையாலணையும் பெயரிலும் பண்புப் பெயரிலும் எண்ணிப் பார்க்குமாறு தோன்றும் ‘ஆள்’ என்னும் இறுதி, விளி ஏற்றற்கண் ஆய் ஆகும். வென்றாள் - வென்றாய்! செய்யாள் - செய்யாய்!

ளகர ஈற்று முறைப்பெயர் விளியேற்றல்

முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெயர் இயல.

ளகர ஈற்று முறைப்பெயர் னகர ஈற்று முறைப் பெயர் போல ஏகாரம் பெற்று விளி ஏற்கும். மகள் - மகளே!

ளகர ஈற்றுப் பெயர்களுள் விளி ஏலாதன

சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின் பெயரும்

முற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர்.

ளகர ஈற்றுச் சுட்டுமுதற் பெயர்களும் (அவள், இவள், உவள்); ளகர ஈற்று வினாப்பெயரும் (யாவள்) முற்கூறிய சுட்டு முதற்பெயரும் வினாப்பெயரும் போல விளிஏலா.

ல,ள ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் விளியேற்றல்

அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல.

ல,ள, ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் முற்கூறிய அளபெடைப் பெயர்கள் போல் அளபு நீண்டு இயல்பாய் நின்று விளியேற்கும். மாஅஅல், வேண்மாஅஅள்.

விரவுப் பெயர்கள் விளியேற்றல்

கிளந்த இறுதி அ.ஃறிணை விரவுப் பெயர்

விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை.

மேலே கூறிய உயிரும் மெய்யுமான எட்டு ஈற்றினையுடைய, உயர்திணையுடன் அ.ஃறிணை விரவும் விரவுப் பெயர்களை விளித்துக் கூறுமிடத்து, முன்பு உயர்திணைப் பெயர்களுக்கு ஓதிய நெறிமுறைகளையே உடையனவாகும். சாத்தி என்று முன்பு பசுவுக்கும் பெயர் வைத்து அழைத்தனர். சாத்தீ! என்று ஒரு பசுவையும் அழைக்கலாம். உயர்திணைப் பெண்பாலைக் குறிக்கும் 'சாத்தி' எனும் பெயர், அ.ஃறிணையாம் மாட்டையும் குறிப்பது அ.ஃறிணை விரவுப் பெயர் ஆகும். இன்று பாண்டியன் சோழன் என்ற பேருந்துகளைக் குறிப்பது அ.ஃறிணை விரவுப்பெயர்களாகும்.

அ.ஃறிணைப் பெயர்கள் விளியேற்றல்

புள்ளியும் உயிரும் இறுதி யாகிய

அ.ஃறிணை மருங்கின் எல்லாப் பெயரும்

விளிநிலை பெறாஉங் காலம் தோன்றின்

தெளிநிலை உடைய ஏகாரம் வரலே.

புள்ளியையும், உயிரையும் ஈறாகவுடைய, அ.ஃறிணை சார்ந்த எல்லாப் பெயர்களும், விளியேற்று அழைக்கும் படியான காலம் தோன்றும் போது, ஏகாரம் பெறுதலைத் தெளிவுபெற உடையனவாகும். மரமே! அணிலே! மாடே! கிளியே!

புறனடை

மூவகைப் பெயரும் சேய்மை விளியேற்றல்

உளவெனப் பட்ட எல்லாப் பெயரும்

அளபிறந் தனவே விளிக்குங் காலைச்

சேய்மையின் இசைக்கும் வழக்கத் தான.

விளியேற்குமென்று முற்கூறிய மூவகைப்பட்ட எல்லாப் பெயர்களும் சேம்மையிடத்தே கூப்பிடும் உலக வழக்கின்கண் தம் மாத்திரையைக் கடந்து ஒலிப்பனவாகும். நம்பீஇஇ!

நங்காஅஅய்! எல்லாப் பெயரும் - உயர்திணைப் பெயர், விரவுப் பெயர், அ.்.றிணைப் பெயர் ஆகிய மூன்றும். சேய்மையின் இசைக்கும் - சேய்மை இடத்தே கூப்பிடும்.

‘அம்ம’ இடைச்சொல் விளியேற்றல்

அம்ம என்னும் அசைச்சொல் நீட்டம்
அம்முறைப் பெயரொடு சிவணா தாயினும்
விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.

‘அம்ம’ தன்முகமாக அழைக்கும் குறிப்புள்ள உரையசைச் சொல். ‘அம்ம கொற்றா!’ என்றால் ‘கொற்றா! இதைக் கேள்’ என்பதாம். இவ் ‘அம்ம’ என்னும் உரையசைச் சொல் நீண்டு ‘அம்மா’ என ஆவதுமுண்டு. ‘அம்மா’ என்னும் அதனோடடொத்த முறைப் பெயரும் இதுவும் வேறுபட்டவை. அம்முறைப்பெயரோடு இது பொருந்தாதாயினும், தெளிவுடைப் பெரியோர், இதனை (அம்ம, அம்மா என்ற உரையசைச் சொல்லை) விளியேற்ற பெயர்களுள் ஒன்றாகக் கருதுவர். ‘அம்ம’ என்பது உரையாடலிலேயே வரும் அசைச்சொல் கணவனிடம் பேசும்போது, அன்புடை மனைவி இன்றும் “என்னம்மா! ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறீர்கள்?” என வினவப் பார்க்கிறோம். தன்முகமாக அழைக்கும் குறிப்பே, அவ் அசைச் சொல்லில் உளது; மற்றபடி அது பொருளற்றது. தாயை ‘அம்மா’ என்பதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடுண்டு. எனவே இதனை விளியேற்ற பெயர்களுள் ஒன்றெனக் கொள்ளுதல் தகும் என்பதாம். சிவணாதாயினும் - பொருந்தாதாயினும்.

உயர்திணைப் பெயர்களுள் விளியேலாதவை

த ந நு எ என அவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த ன ர ள என் இறுதியும்
அன்ன பிறவும் பெயர்நிலை வரினே
இன்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே.

த ந நு உயிர்மெய்கள் எ உயிர் இவற்றை முதலாகவுடையனவும் ன ர ள என்னும் இறுதிகளையுடையனவும் ஆன தம்மைச் சார்ந்தவர் என்னும் முறைமையைக் குறிக்கும் சொற்களும் அவை போல்வனவுமாகிய பெயர்த்தன்மையுடையவை விளியோடு பொருந்துதல் இல்லையாம். தமன் தமர் தமள்; நமன் நமர் நமள்; நுமன் நுமர் நுமள்; எமன் எமர் எமள்! பிறன் பிறர் பிறள் முதலியனவும் இவை யாவும் விளி ஏலா.

விளிமரபு இயலின் கருத்துக்கள்

விளிவேற்றுமை எனப்படுபவை, அவ்விளியை ஏற்கும் பெயர்களோடு தெளிவுறத் தோன்றும் இயல்பை உடையனவாகும். அவை இவை என அறியுமாறு, வழக்கில் வைத்து விளக்கிக் கூறுவர். அவையாவன, உயர்திணையிடத்து, அத்திணைக்குரிய பொருளைச் சுட்டி விளிகொள்ளும் பெயர்களாய், இ, உ, ஐ, ஓ என்னும் உயிர் இறுதிகளையுடைய அப்பகுதிப் பட்ட நான்கு வகையினவாகும். அஅவற்றுள் இ ஈறு ஈ ஆகும்; ஐ ஈறு ஆய் ஆகும். விளியேற்கும் போது செல்வி – செல்வி. நங்கை – நங்காய். ஓ ஈறும் உ ஈறும் ஏகாரம் பொருந்தும். கோ – கோவே! முருகு – முருகே! முன்னர் உகரம் எனப்பட்டது குற்றியலுகர ஈறாகும். மருகு, சுப்பு, வேந்து என இவை குற்றியலுகர ஈறுகளாகும். இவை முறையே மருதே. சுப்பே, வேந்தே என விளிக்கப்படும். உயர்திணையில் ஏனைய உயிரீற்றுப் பெயர்கள் விளிஏலா என்பர் புலவர். அளபெடையிலும் மிகுமாறு மிக நீண்டு நான்கு, ஐந்து மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும். இகர ஈற்றுப்பெயர்கள் இயல்பாய் விளியேற்கும் செய்கையையுடையன என்று கூறுவர் ஆசிரியர். முறைப்பெயர்களில் ஐ இறுதி ஆய் ஆகாது ஆ வொடு முடிந்து நிற்றற்கு உரியவும் உள. (அன்னை – அன்னா). முற்கூறிய நான்கு உயிரீற்றுப் பெயர்களும் அண்மை விளிச் சொற்களாய் நிற்கும் போது இயல்பாகும். (செல்வி! கனகு!). ன ர ல ள என்னும் நான்கு மெய்யீறுகளையுடையனவே.

புள்ளி ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்களில் விளியேற்கும் பெயர்களாகும். ஏனைய புள்ளி ஈற்றுப் பெயர்கள் விளி கொள்ளமாட்டா. அவற்றுள் னகர மெய்யீற்றில் ஒன்றாகிய அன் என்னும் இறுதி ‘ஆ’ ஆகும். (கண்ணன் - கண்ணா!). அவ் அன் ஈறு அண்மைவிளிச் சொற்களில் அகரமாய் முடியும். மன்னன் - மன்னா! சேரன் - சேர! ஆன் ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் இயல்பாய் நின்று விளியேற்கும். கருத்தான்! பொய் சொல்லான்! நல்லான்! வினைச் சொல்லாற் கூறும் ‘ஆன்’ என்னும் ஈற்று வினையாலணையும் பெயர்கள், விளியேற்கும் போது ஆய் ஆகும். தொல்காப்பியர் வினையாலணையும் பெயர்களை எல்லாம் ‘தொழிற்பெயர்’ என்றே குறிப்பிடுகிறார். ஆன் ஈற்றுப் பண்புகொள் பெயர்களும், முற்கூறிய வினையாலணையும் பெயர்கள் போல, இறுதி ‘ஆன்’, ‘ஆய்’ ஆகும். ஆன் ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள், முற்கூறிய இகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் போல, மூன்று மாத்திரையின் நீண்டு, இயல்பாய் விளியேற்கும்.

னகர ஈற்று முறைப் பெயர்ச் சொற்கள் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும். தான் என்னும் விரவுப் பெயரும் அவன் இவன் உவன் என்னும் சுட்டு முதற் பெயர்களும் யான் என்னும் பெயரும் யாவன் என்னும் வினாப் பெயரும் அத்தகையன அனைத்தும் விளி ஏற்கமாட்டா. ரகர மெய்யீற்றுப் பெயர்களுள் ஆர், அர் ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள், விளி ஏற்குங்கால், இறுதியில் ‘ஈர்’ ஆகத் திரியும். அவ்விரண்டு ஈறுகளும் வினைப் பெயர்களாயின். முற்கூறிய ‘ஈர்’ உடன்,

ஏகாரம் பெறதலும் குற்றமின்று என்பர். விளங்கிய அறிவினையுடையார். அவை இரண்டும் பண்புப் பெயர்களுக்கு ஈறாய் வருமாயின், அவ் ஈற்று வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு ஓதிய இலக்கணப்படி விளியேற்கும் போது, ஈர் ஆகத் திரிந்தும், ஈரொடு ஏகாரம் பெற்றும் முடியும் என்பதாம். ரகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள், னகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் போல, மூன்று மாத்திரையின் நீண்டு இயல்பாய் விளியேற்கும் ரகர ஈற்றுச் சுட்டுமுதற் பெயர்கள். னகர ஈற்றுச் சுட்டுமுதற் பெயர்கள் போல விளி ஏற்கமாட்டா. நும் என்பது திரிந்த நீயிர் என்னும் பெயர், யாவர் என்னும் வினாப் பெயர் ஆகிய அவை இரண்டும் முற்கூறிய சுட்டுப் பெயர்களின் இயல்புப்படி நடக்கும். அதாவது விளி ஏலா. கூறாது எஞ்சியுள்ள ல, ள ஈற்றுப் பெயர்கள், ஈற்றயலில் நின்ற எழுத்துக்கள் நீண்டு விளியேற்கும். அவ்விரண்டு மெய்யீற்றுப் பெயர்களும், ஈற்றயல் நெட்டெழுத்தாக இருப்பின், இயல்பாக நின்று விளியேற்கும்.

வினைப் பெயர், பண்புப் பெயர் இரண்டிலும் வரும் ஆள் இறுதி விளியேற்கும் போது ஆய் ஆகும். ளகர ஈற்று முறைப் பெயர்ச் சொல் னகர ஈற்று முறைப் பெயர்ச் சொல் போல ஏகாரம் பெற்ற விளி ஏற்கும். ளகர ஈற்றுச் சுட்டு முதலாகிய பெயர்களும் ளகர ஈற்று வினாப் பெயரும் முற்கூறியவாறு விளி ஏலா. ல, ள ஈற்று அளபெடைப் பெயர்கள் முற்கூறிய அளபெடைப் பெயர்கள் போல மாத்திரை அளபு நீண்டு இயல்பாய் நின்று விளியேற்கும். முன்பு கூறிய உயிரீறு நான்கையும் மெய்யீறு நான்கையும் உடைய அ∴றிணை விரவுப் பெயர்கள் விளியேற்கும் போது அவ் உயர்திணைப் பெயர்களுக்குக் கூறிய நெறிமுறைகளையே உடையனவாகும். இஇவை மாடுகளையும் குறிப்பதால் விரபுப் பெயர்கள். முற்கூறிய புள்ளிகளையும் உயிர்களையும் ஈறாகவுடைய அ∴றிணைப் பெயர்களனைத்தும், விளித்துக் கூப்பிடும் காலம் தோன்றும் போது, ஏகாரம் பெறுதலைத் தெளிவு பெற உடையனவாகும். விளியேற்கும் என்ற, மூவகையான அனைத்துப் பெயர்களும் சேய்மையிடத்தே கூப்பிடும் உலக வழக்கின்கண், விளியேற்கும் போது தமக்குரிய மாத்திரையளபைக் கடந்து ஒலிப்பனவாகும். அம்ம என்ற உரையசைச்சொல் நீண்டு அம்மா எனவும் உரையாடலிடையே தன் முகமாக அழைக்க வரும். அது ‘அம்மா’ என்ற முறைப் பெயருடன் பொருந்தாதாயினும், அதனை விளியேற்கும் பெயர்களுள் ஒன்றாகக் கொள்வர். தெளிவுடைப் பெரியோர் என்னம்மா! கண்ணு. த ந நு எ என அவ்வெழுத்துக்களை முதலாகக் கொண்டு தொடங்கி, னரள என முடியும். தம்மைச் சார்ந்தவர்களைக் குறிக்கும் முறைச் சொற்களும் அவை போல்வன பிறவும் பெயர்த்தன்மை பெற்று விளங்கும் காலத்தே, விளியொடு பொருந்துதல் இல்லையாம்.

Additional Resources:

Smart board

WebSide

www.thirutamil.blogspot.com

www.vaalnilam.blogspot.com

www.tvu.com

Practice Questions:

1.வேற்றுமை என்றால் என்ன?

2.வேற்றுமை எத்தனை வகைப்படும்?

3.இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய பொருள்பாகுபாடுகளை பற்றி எழுதுக.

4.வேற்றுமை மயக்கம் பற்றி கூறுக.

References:

1.தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் மூலமும் உரையும் - பூலியூர்க்கேசிகன் உரை.

2.தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் மூலம் உரையும் - சேனாவரையர் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை.

3.தொல்காப்யியம் -சொல்லதிகாரம் மூலமும் விளக்க உரையம் - திருஞானசம்பந்தன்